

6. 284 284

બહારે-બોસ્તાન

અસિદ્ધ કતા.

બુકસેલર નરસીદાસ હરચંદ, શાહ

ક. ધાંચીની પાળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૦૬

સંવત ૧૯૬૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મહેશ્વરભાઈ ગોવિંદરામે છાપ્યા.

કિંમત બે આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી એપીગ્રાઈઝ-અંગ્રેજી
બહારે બોસ્તાન.

હીસ્સા બારવાં.

૧૬૫૨

શેર.

વીરદે જાંબા જનાબ મહમ્મદકા નામ હે
કાબિલ દરદ ગડને કે અપના કલામ હે

ગઝલ મોઅલ્લક રીસાલે હાઝા.

કલીદે ગંજ રહેમાતી મોહમ્મદ હંચે કુદલે સીરરે રખાતી મોહમ્મદ
હયે બહેર જુદે રખાતી મોહમ્મદ હયે વાહીદ ધલિમે હકકાની મોહમ્મદ
હયે જબરીલે અમીં જસદરકે દરખાં વોતેયે દરખાર લાસાની મોહમ્મદ
મેરાતે હકતુમા હકકો કસમહયે તુમારી શીકલ તુરાની મોહમ્મદ
મલક જન્નો અશરહુરે પરીમે નહીં હરગીઝ કાઝ સાતી મોહમ્મદ
બતે મોમીન હઝરોં દમમે કાશીર વો હયે રેહમત તો અરઝાની મોહમ્મદ
પદો મુમતાઝ સદ્દકા વસદ્દકમ બરહે પાક લાસાની મોહમ્મદ

ગલઝ હુઝરતે દાગ

હરઅદા મસ્તાના સરશે પાવું તક જાઝ હુધ
ઉશ્ તેરી કાશીર જવાની જોશપર આઈ હુધ
મુજકો યે દાવા કાઝ તેરે સીવા દીલમે નહી
ઉનહા એ ઇલજામ અછઠી કેદ તનહાઈ હુધ
ટોકકર રસ્તેમે પ્યાર આહી ગયા ઉસ શોખપર
વો નઝર હયેરત જદા વો બાદ ઘબરાઈ હુધ
આગયા જળ કાઝ કરલે ચાર બાતે ઉસસેબી
વરન શીર સર પીટના જસ્વકત તનહાઈ હુધ
તોબાકર જાહીદ કર તોબા મયે એસે વકતમે
યે બહાર આઈ હુધ એસી ઘટા જાઈ હુધ
બોઝી સુરતપર તેરી તસવીરકા વોહ બાકપન
લખ ખેજાહર હયે તબસ્સુમ દીલમે ઇતરાઈ હુધ
દેખકર કાતીલકી આમદ દાગી દીલમે શાદ શાદ
ઝોર ગમખારોકેમુહપર મુરદની જાઝ હુધ

ગઝલ મહસર

ખતબી હયે મુલકબી હયે ઝોર રખે પુરનુરબી હયે

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોમ્પ્યુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અરુર આસ્તામ

વિષય ૩૭૬૮ : ૩૭૬૮

મહેબી હએ હાલાખી હયે ઝોર શમે દેગુસ્તી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એસેમે
મે તકલ્લુફી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
વસ્લકા લુત્તર તો જળ હયે કે તલબે બોસેપર
નાઓ ગમઝાબી હયે જીડકીબી હયે ચલદુરબી હયે
અએ મસીહા તુનકર ઇસ દીલે વહેર્યાંકા ઇલાજ
દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીબી હએ
ફાતેહા પદતે ચલો તુરબતે મહેશ્વરપે ઝરા
ઉસસે વોદાબી હએ દુસ્તતચીહએ દસ્તુરબી હએ

ગઝલ રીંદ

સખ ધરી રહે જલગી તેગ આઝમાઇ આપકી
ચાર તરવારોંમે શલ હોગી કલાઇ આપકી
ખલક હોતી ઉસકી દુશમન બે તુમહારા દોસ્ત હો
કરતી હએ બે ગાના સખસે આશનાઈ આપકી
જળ તુમહેં બરશાશ દેખા આન બંડે કોઈદમ
ઉઠગએ સોહબતસે જળ મરઝી ના પાઇઆપકી
આઝ આયા બંદગીસે મૈ તુમહારે અએ ખુતો
કયા મીલાએગી ખુદાસે આશનાઈ આપકી
બે તકલ્લુફ હોજ એ જન ઝોર મુંહ દીખલાઈએ
નકદ જાંહઝીર હએ યાંબી રુનુમાઇ આપકી
દેખકર રૂએ મુનબ્બર રશક આયે હુરકો
હાથ મલવાએ ફરીશતોઝ કલાઈ આપકી
તક ઉલ્લત રીંદસેબી બેજહત બહેતર નહી
કોરએ આશક હોગી બેવફાઇ આપકી

ગઝલ ફરોગ

ન પુછ કુગ સુખએ ના લે વો કુગાં સૈયાદ
ન સુન સદેગા મેરે ગમકી દાસતાં સૈયાદ
તપાંહુ ઇસલીયે અપતકકે ઝખમ પીનલાંપર
ખયાલ ખનદયે શુલ્હયે નમક ફીશાં સૈયાદ
કફસકી હૈદ દામ ગમ કફ મઆઝ અલા
જનાબ ઇશકકા પહેલા હયે ઇમ તેહાં સૈયાદ

બરને કુલ હતા લન બોલ તુ અમર હોજી
 તો કુલ સુનાવું તુજે અપની દાસતાં સૈયાદ
 ખયાલે ગુલકા ઉડાતા હયે હોય છુકી તરેહ
 મેરે સકુતસે હોના સર ગીતાં સૈયાદ
 બના દીયા મુઝે તુનેહી સખત જાવરના
 યે જીંદગી મેરા ઝોરહી બોસતાં સૈયાદ
 ઉમીદ રેહસમે એલીલ અબસ હયે ગીરયાં વો આદ
 કહીં હુવા હયે કીસીપરબી મહેરબાં સૈયાદ
 ખયાલ ગુલ હયે જો હમ દમ તો મયે સમજતાહું
 કદસ હયે કસ મેરા ઝોર પાસબાં સૈયાદ
 રોગ બુલબુલે દીલકા ખુદાહી હાશીઝ હયે
 કર્મી હયે દામે બલા ઝોર આસ્માં સૈયાદ

ગઝલ સગીર

તુમબી હયે અખ આહનેવાલે મેરે દીલકે
 અલ્લાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 આફતમે ફંસા તેરે લીઝે બેઠે ખીઠાઝે
 તુબી તો કબી નાઝ ઉદાસે મેરે દીલકે
 આખીરકો મીઠાવેગે મુઝે દાગ મોહખતરે
 એકદીન મુમેં પડજાઝેગે લાલે મેરે દીલકે
 રક રક કેના ખાતે કરે છુરયાં ન લગાવો
 અઝે જાન અબી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
 બેતાં બહું મયે વસ્લમે દુરકતસે જીયાદા
 અનદાઝ હયે દુનયાશે નીરાલે મેરે દીલકે
 આહોકી તરેહ તુમબી નીકલ આવગે બાહર
 સુતબોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
 બોશે ન દીઝે સાચલી શોને નહી દેને
 ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
 મેહે આઈગે સીનેતક અગર અસ્કઠીકે કતરે
 આલમકો નઝર આઈગે હાલે મેરે દીલકે
 નોંદઆઝે સીંઝર આહે રાગે હીન્નુમે કયુંકર
 એરજ લોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગઝલ ક્રોડન

જાન તેજ ગમમે હીલી અજતા ને કુછ હો સો હો
 સોખીન એ હમનેલીકી અજ તો ને કુછ હો સો હો
 મૈરોસે ડરતા હયે કયા કુચેને ઉસકે તુજ
 કહેતા હયે કયા કુચેમે ઉસકે તુજ
 મસે સુ અગર તે શેસે ફાડેને સર
 કાની હયે દીલમે ચેહી અજતો ને કુછ હો સો હો
 શીકવા હમે લખપર તેરે રોજો બરા અયે દીલ મેરે
 હોટીકો અપને તુસી અજતો ને કુછ હો સો હો
 વાં હયે તુ ખુશ મેરી જા દમ મેરે લખપર હયે યહાં
 કહે આયે ચે ઉસકે કોઈ અજતો ને કુછ હો સો હો
 સાકીની હસ મીનાબી હયે આર મુલમીલી આતી હયે દસલ
 બાદબી ચોગસાલી અજતો ને કુચ હો સો હો
 મૈરોસે મીલતા હયે તો કુચુત અયે મેરી જા
 લાયેમી જીસે તેરી અજ તો ને કુચ હો સો હો
 જૈસે એવનમાય વૈસેહી દીલ હયે મેરા
 મીરેજે સીનેકાલી અજ તો ને કુચ હો સો હો
 મીલતેમે ખુશીલી એ ગમ કોઈ અજતા હોજ
 સરપર એ ને ખુદી અજ તો ને કુછ હો સો હો

ગઝલ શાહુતચીર દહેલવી

છોડા તય તુમે નાં રામ કીયા મેનો ન હુવા વોલીન હુવા
 હમસે તો ખુતે કાશીર બાખુલયેલી ન હુવા વોલી ન હુવા
 ના બહેરે તપકે કાયા ગમે ન મોતકે ખુતખાના હુવે
 કયાશેખાબરેહમનહમને કીયા એલી ન હુવા વોલી ન તવા
 ખીચ ઉસકો લાગા જઝબમે દીલતાસીરન કુચ નાલેનેકી
 મયે દોનોકા શાદી રહા એલી ન હુવા વોલી
 હસ લખકા લીલ ખોસાનકલુ હયે હાત ન લીપટા પાવુશે
 દીલ તુજસે બરજેપતે હીના એલી ન હુવા વોલી ન હુવા
 મજબુ તો દીલ જંગલ જંગલ ફર હાકને મીરા કોહ દીયા
 મૈઆહ રહા બેહતાપાએમી ન હુવા વોલી ન હુવા

ગઝલ વહેશત

મીલમે પ્રશ્નસે રોશન દીલે ચુશતાકરહા.

સીનાતા મર્ગ પુરસ્ક્રમ હીકમતે પશરાક રહા
 હલકએ ગુલક હયે યહાં સીલસીલએ આઝાદી
 અએન તેપ્રીયદમે યહાં આલમે ઇતલાક રહા
 રૂએ જનાંપ્રી તસ્વવરમે રહા સીના ગર્મ
 મેરગે ગુલબી સખએ સોજશે અહેરાક રહા
 હાલ ખેતાબકા કયા હરે તુજે માલુમ નહી
 મોજેઝન સીનેમે યહાં કુલજમે અશવાક રહા
 રીશતયે મહેરે વશ આલે ખતાકર તોડે
 કબતો પાખસ્ત એઝંજરએ માસાક રહા

એઝન.

માંગમે સેંદુર ઉનકે કહા ખાલાએસર
 સુરખીએ રંગે કફેપા હયે અયાં ખાલાએસર
 થા સવા મુજદેવાની મે ધુવાં ખાલાએસર
 અખ સુફેદાસે હે ખાકીસ્તર અયાં ખાલાએસર
 શમઆકાસર કાઠેનમે ખઝમમે શેલગીરસે
 આપતે કયા કયા નહી લાતી ઝખાં ખાલાએસર
 કયા હીથેચી બરજીની તાપીઝ લટકાનમે શખ
 ઉનકે ખાલોમે જે ઉલજી ચુડીયાં ખાલાએસર

ગજલ હેરત.

મધર તો જન જતી હૈ લખોં પર આલોનાસે હૈ
 ઉધર વો દોનો હોતોસિકલે જે કો સંભાલો હૈ
 ખનાયા સગકો સનાતને જીતને હુસ્નવાલે હું
 તુમગર આઝા મદારે તુરકે સાંચમે ઢાલે હું
 બહાર આઇ હું ગુલશનમે નહી કુચ હમ હીલીવાને
 ગુલોનેલી ગરેબાં અપનો અપને ફાડ ગલે હયે
 નહી સુરમેકા દુઆલા તુમાયા અશમ જનાસે
 જે આકુ મારે ગરમીકે ઝખાં ખાહેર નીકાલે હૈ
 બહોત આરાઝશે ગેસુમે હો મહરક દુનરોજો
 કહો તો કીચકે ડરાનેય એ કાલે નાગ પાલેહું
 લગાકર ગેસુઓમે તુકરક મુખાક કહેતે હું
 બચે રહીએ ઝરા ઇનસે એ કાલે પાડ ચાલે હું
 અસાદતકો જે આતે હું તો ફરગાતે હું હસ હસકે
 કહોં હેરત આબી તક કયાં જગર કે ઝખમ આલે હૈ

હીસ્સા તરવા

ગઝલ બેતાબ

મુઝે મદો મે લીખવોદો મઘનુદીન અજમેરી
 સરામે વરલ પીલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 તુમ્હારે ફરખે આપાહું ન્યાત્રે ઈન્ક લામા હું
 મુજહ તુમ હકસે મીલવદો મોઘનુદીન અજમેરી
 કહે તાલે ધહાં આમા જીવારતક સિરફ પાયા
 મુરાદે દીલબી દીલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 તપે પુરકતસે જલતાહું ખસાને સમઆ મલતાહું
 મેં હું પરવાનાં જલવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 મહે ચરખે સરીખત હો મુલેખામે તરીકત હો
 સમીમે લુતફ સુમવાંદો મઘનુદીન અજમેરી
 હમીદુદીન કુતબુદીન ફીદુદીન રખ્શદીન
 સભોસે ફેર દીલાવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 મુખેરે કુંચમે ખાન મુજ્જહ કોંહલે જવાહર હે
 પરી આખોંમે ભરવા દો મઘનુદીન અજમેરી
 કરો આશકસે તુમ પરદા નહી અજઝા
 જરા દીદાર દીખલાદો મઘનુદીન અજમેરી
 મયેહુ બેતાબ પુરકતસે ન કહે સકતાહું ગુરખનસે
 મુજ્જહ દીદાર દીખલાદો મઘનુદીન અજમેરી

ગઝલ મોઅજ્જીફ રીસાલે હાઝા.

આયે નહીં નઝર ન્હે ખારે કષ દીનસે,
 મરતે હયે હીજરકે મારે કષ દીનસે
 કર કલ વો કાતીલ ન કર અખ દેર ખુદાસ
 હયે શોક બરા દીલમે હમાને કષ દીનસે
 કયા બાઇસ હયે આતા જો નહીં ખગડે ફૂંપર
 આતા જો નહીં ખાગપે કયા ઉસકા સમખ હયે
 અયે કરક કમર બહેર નઝારો કષ દીનસે
 અખ દેખીએ કીસ કીસકે ઝંઝે નામની ખુલકે
 નીકલે હમે વો આરીઝપે સંવારે કષ દીનસે
 કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સચ તેલ કહે અખ
 મેહદી જો મલી હાથમે ખારે કષ દીનસે
 કયા ઉત્કો ફતક દેખકે હયેરાન ખના હયે
 ખુરખાત જો કરતા હયે સીતારે કષ દીનસે

યા અહેમદે મુરસલ તેરી સુમતાઇપર અબ તો
જવાદા હયે ગમ અન્દોહોકે ગુઝારે કઈ દીનસે
ગજલ સહીદી.

કહો ઉસ બકવશસે આબ લાઝીમ સાથ જાના હયે
જના એપર હમારે અબ રહેમત શામીયાના હયે
ચલુંગા સરકે બલ શોકે શહાદત દસ્ત ગીરી પશુ
જહાં તલવાર ચલતી ઉસી કુચેમે જાના હયે
લીયા જીસ્ને હમારા નામા મારા બેગુના ઉસ્કો
નશાં જીસ્ને ખતાયા હયે વો તીરોંકા નશાના હયે
જો શરમાવો તો ખ્યારે છોડુ મીઝગાંકી ચીલમનકો
તુમહારે એન વાદે પર હમે આંખે બીજાના હયે
ગરેબા ફાડકે દસ્તે જીતુસે કબ હુષ કુસરત
અબી તો દામને સહેરા કે બી પુરજે ઉડાના હયે
જો બાલ ઉસ્કે ધલજતે હયે તો દીલ મેરા ઉલજતા હયે
યહાંહયેદદે શાને મે વહાં મુદ્દોંમે શાના હયે
મીસાલે નકશ પા લખો પડે રહેતે હયે વર એક જ
મગર કાતીલ તેરાં ગન્જે શહીદાં આસ્તાના હયે
ગજલ હુઝેરત.

મીટી ગુનાહોંકી શરમ સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
કબુલ હો ઇરી આહ ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
હવસમે દુન્યાહી કી બસરકી નાહ સકે અનજામ પર નઝર કી
ગવાઈ ગજલત મે હમર સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
બહોત મુસીબત ઉઠા ચુકા હું સઝાયે આમાલ પાછુકાહું
ગુઝર ગઈ હદ સે બેકરારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
ગુનાહ મુજસે હુવે હમે બેહદ નઝરમે હયે તીરગીએ મરકદ
મરીઝ ઝમકી હે રાત બારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
અમરયે હેતુમકો કુચબી જેરત સમઝકે આમાલ અપનેહ ઝેરત
રહેયે કલમા ઝહાંપે ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ

ગજલ આસક.

કલ સમ જો તુમને હાહ દીખાઇ તમામ રાત
મુશાતાકને પ્રલક ન લગાઇ તમામ રાત
સીધી સુનાઇ મેનેબી નાસેહ કો બરમલા
ઉસ્નેબી ઉઘરી ઉઘરી મુજાઈ તમામ રાત

હીજરાં મેં પથેર તેરેબી દુટ મગર અજલ
 કયું મીસ્લ યાર તુબી ના આઈ તમામ રાત
 કયું બદ ગુમા હે અહરે શીકન મુજશે બે સખખ
 રહેતી હે પાસ તેરી જુદાઈ તમામ રાત
 દીલ ખુશ હુવા નીમાર તેરે ઇનતેઝારમે
 પેરો મેં તુમને મહેંદી લગાઈ તમામ રાત
 વસ્ત્રે સનમ મેં રાત ખુદાઈ નજર પડી
 કુદરત ખુદાકી ખુતને દીખાઈ તમામ રાત
 વ હસરતા કે વસ્લ મેં આશક ને એક દીન
 ઉસ બેખુદાસે ખાલી ના પાછ તમામ રાત

ગઝલ હઝરત.

કીસ્ક જલ્વા એ તેરી મુશ્ક સીયા કામ મેં હએ
 રૂપે રોશન હે કે રૂપેયા સહર શામમે હએ
 ન તો કુરકતમે હે આરામ નતો ઉમીદે વીલાસ
 કુછ અજબ તરેહ કી હરસત દીલે ના કામમે હએ
 ઇસ્ક સાદીક હયે તો એ રાહ પર લાએગી તુમે
 બેર તકદીર અલી મરદીશે અખયામ મેં હએ
 અખ કીસી શેમે નહીં રાહતે જ તાકતે દીલ
 હાં અગર હે તો એ તસીર તેરે નામમે હએ
 નકરો ઇસ્ક કીસીકા ના ઉઠાવો સદમે
 ના બલદ હે જો મોહબ્બતસે વો આરામમે હએ
 જુસ્ત જુએ દીલે મુથ ગસ્તા મેં આઈ નીદા
 બાઝ આ ઉસ્કે વો દીવાના મેરે કામમે હએ
 મઝહબે ઇસ્ક મેં આશક કો અજબ લુટ મીલા
 કે નકુર મેં દાખીવ હવ ના ઇસલામ મેં હએ
 છતેહ ઇસ્ક સે રાહત ન પાસે મરગ નજત
 ઉસ્કે આગાઝે મેં જો હયે વોહી અનજામમે હએ
 નાસે જન મુજકો જ દેખા તો કહા કયું હએ રૂત
 હમ ન કેહતેયે ખરાબી હવશે ખામ મેં રો

ગઝલ નાસેખ

જહર મેંસુકા થહાત હે આર થોડા સાંપકા
 તેરી કંગીને સનમ હર દાંત તોડા સાંપકા

એક-સે કોઈ અગર બચ જાએ કાઠે દુસરા
 દોનો ખેસુ દોનો ગાભો પર હે જોડા સાંપકા
 કબ નેહા ધોકર ન ચોડે હથે અપને સરકે ખાલ
 ઝહેર સારા અથે પરી તુને નચોડા સાંપકા
 શાખ સંદભ હે અગર નામુક કબોઈ આપકી
 જન આશકકો અસર રખવા હે નચોડા સાંપકા
 દહન બાંખી મંએ હુવા મે નાતયા મરનેકે ખાદ
 આશકે ગેસુ જો થા પીછા ન છોડા સાંપકા
 જુદકા સોદા જો હે જંગલ કીયુ કરતા હું સેર
 અઝદહે કી હે સ્વારી ઓર કોડા સાંપકા
 દેઅકર ચોટી કો એડી તક જો બલ ખાને લગા
 સંગ પાયે ધારસે સર મેને દીલકો અખની જુદકમે
 બોલે વો મલ દીલ મેરે દીલકો અખની જુદકમે
 ખુશ હો અએ નાસીખ રખોલા મેને કોડા સાંપકા

ગઝલ ગાફીલ.

હયે કીસે ખજોકે શહાદતને ખીઆલે ગરકન
 શમેસાં હયે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
 તીરા વખતીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુખુલ
 ખાલે રખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
 પરદએ શખમે કોખનુરે સહર છીપતા હએ,
 કબ નેહા જોદમે હો હુસ્ને જમાલે ગરદન;
 મંએબી દીવાના હુ એક સર્વે રવાકા કુમરી
 મુજકો દે ગર હો તુજે તોક વખાલે ગરદન;
 ઇસ્તઆરેય ચે જયઝ હયે અગર અથ ગાફીલ,
 બાંધવ તોક તલાઈકો હીવાલે ગરદન.

અએઝન.

શખે જુદકકો મુજકો ખઠકા અખસકે રોઝે વીસાલબી હયે
 અગર હયે રોઝે નીશાત મુહપર તો દીલમે કુચ કુચ મલાલબી હયે
 નોક ગુલ તો જુદકે બના રહા હયે ઉસે હમારા ખીયાલબી હયે,
 હુવે હયે જુ ખાર યાના લાગીર બદનમે કુચ અપને હાલબી હયે
 મકીન ચે હયે કે આજકી શખ ફલક ન છોડેગા મુજકો જુતા
 જો કહે દશાં હયે સંબાલે તો તેગ બ ઠક હલાલબી હયે

કીધર ગયા હયે ખીવાલ તેરા કંઠા હયે અયે શાખ યા સમજતુ
સમજકે દાવા એ નામકીકર ચમન મેવો નચો નેહાલની હયે
કબી તો સોયા પરેસરકકર કબી વો લીપટા ગલેસે મેરે
ખરા ગઝલ હયે કે ચેક શખમે ફીરાકબી હયે વીલાસબી હયે
હવાએ દું દસ્ત તેમકો મએ ઉસે ઉતારે અગર તુ કાતીલ
કે મેરે તનપર મે બોજ સરકા ગીરાબી હયે ઓર વખાલબી હયે
ખુદાઈ જાને કે કીસ રશીદસે કીયાયા મુરજે અમતને નાલા
પડી હયે મુન્વેકી ચીજખીપર તો રંગ ચહેરેકા લાલબી હયે
ગદાએ નાંચીય હયે હમારા ખીઆલ આના હયે કબકે ઉરકે
જો કીખર જા હો જલાળ હયે તો ગરર હુસ્ને જમાલબી હયે
કીસીકો જીન્હ ટરકે ગાફીલ વો આજ આયા હયે કલ ગાહસે
પડી હયે દામનપે ખુકે છીરેતો આસ્તી ઉરકી લાલબી હયે

ગઝલ મોઝમશ્કિફ.

યા નખી લીજો ખખર અપને દીલ અફગારોંકી
જનન જાતી હયે ચલી હીઝરમે ખીમારોંકી;
તપે ફુરકતકો મેરી દેખ અત્તીયા બોલે
શરબને વસલ દયા અએસે તો ખીમારોંકી;
રહમકર હાલે પરેશાં પે ગસુલે અરખી
લીજએ જલદ ખખર હીઝરકે ગમખ્વારોંકી
કુચ નહી દુર હયે એ આપસે મહેબુબે ઇલાહ
કરો જાગીર અદન હમસે મુન્હેગારોંકી
યાદ કર રોઝએ અકદસકો તેરે યા અહમદ
દેખકર રોતા હું મએ શકલકો ખખ્વારોંકી
જાકે તીખામે ખુદાયા બતુરએલે અહમદ
દેખે મુમતાઝ ઝલ્લક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલ રીઆઝ.

નાતે અહમદમે લીખું કયા મેરા રૂખા કયા હયે
વરદ ખાલી કહી જો ફરમાએ તો ખન્દા કયા હયે
આગે ખુરશીદ જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હયે
હુસ્ન યુસુફકો તેરે સામને રૂતખા કયા હયે
લખ ચમટ જાતે હયે કહેતા હયે જો મહેમ્મદ કાઈ
ઓના હસ નામસે ખાકર કાઈ મીઠા કયા હયે

અએ અજલ મુજકો મદીનેમે પહોંચ જાનેદે
કામ જાનતા હએ મેરા તેરા ખીગડતા કયા હએ
જલ્લએ તુરે નખીસે મેરી સચેરી હો જાએ
મલકુલ મઓતસે કહે દોકે તકાઝા કયા હએ
વરદ કામત શહે તીખાકી રટમ કરતા હું
શાખ તુખાકે સનોખર મેરા ખાખા કયા વએ
શએ મેરાજમે અલ્લાહને હઝરતસે કહા
આ મેરે પાસકે મહબુબસે પરદા કયા હએ
શાદએ રોએ જઝાકી મંએ હું ઉમ્મતમે રીઆઝ
વો ગુનેહગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હએ.

ગઝલ શરર.

મીઠી નીગેહકી આટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઈત રસીલી આંખોમે શરબત ભુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કલસે આયા ન ઇન્દઆલ
કુચ ખુન કરકે જોરબી વો ખેખહા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સખઝ
સીનેકા દાગ અઝ સરે નઓ શીર હરા હુવા
દએરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે આનખર
મીરલે હુખાખે દમમે મેરા જ પ્રના હુવા
દે દાલા નકદ જાન શરરતે બકઓલે મીર
શુકરે ખુદાકે હકકે મહોખખત અદા હુવા

ગઝલ મન્જુર.

દીલ કીસે લગાડિં કોઈ દીલખર નહી મીલતા.
માથુક કોઈ ગએર સીતમગર નહી મીલતા.
ગુમ જાએ હું તેરી ચાહે તલખમે
હુંડા કીયા મંએ આપકો અકસર નહી મીલતા
સુરત નહી મીલતી તેરી સુલતસે કીસીકી
ગહેનેસે કીસીકે તેરા ઝેવર નહી મીલતા.
અગરકી મહોખખતસે કીસે ઝીરત હએ મન્જુર
મર જાડિં ગલા કાઢકે ખન્જર નહી મીલતા

ગઝલ ખુશર.

અએ ચહેરએ ઝેખાએ તો રસકે ખુતાને આઝરી

હરચન્દ વસ્ત્ર તમે કુનમ વર હુસ્ન જા આલાતરી
 તુ અઝ પરી આખુક તરી વઝ ખર્ગે શુલ નાચુકતરી
 શમ્સે નદાનમ મા કમર યા ઝોહરાઓ યા મુસ્તરી
 આલમ હમા યગ માએ તો ખરકે જહાં શએદાએતો
 ધં નરગીસે શહેલાએ તો આવરદા રરમે કારરી
 તા નકશમે ખન્દત ફલક કસરા ન દાદા ઇનમક
 હુરે ન દાનમ યા મલક ફરજનહે આદમ યા પરી
 આશક હા ગરદીદઅમ મેહેરે ખુતાં વરઝીદેઅમ
 ખીસયાર ખુબા દીદેઅમ લેખીન તુ ચીઝે દીગરી
 સુરત નકકાશે ચીરો સુરતે યારમ બખી
 યા સુરછે કસ ઇચ્ચીની યા તર્ક કુન સુરતગરી
 મનતો શુદમ તુ મન શુદી મન તન શુદમ તું જા શુદી
 તા કસ ન ગોયદ બાદ અંજી મન દીગરમ તો દીગરી
 ખુસુર ગરીબસ્તો ગદા અશતાદાદર શહેહે શુમા
 બાશતકે અઝ બહેરે ખુદા સુએ ગરીબાં ખીનગરી

ગઝલ ઝંકર.

પસે મર્જ મેરી મઝારપર જો દીયા કીસીને જલા દીયા
 ઉસે આહે દામને બાદને સરે શામહીસે ખુશ દીયા
 નતો તાબ હએ તને ઝારને ન કરાર હએ ગમે યારમે
 મુજે સોઝે ઇસ્કને આખેરશ ખુંહી મીસલ શમાઅબુલાદીયા
 કહા નામા બરને જવાબદો ખત શોકે આસકે ઝારકા,
 વંહી ખતકો આગમેદાલકર કહા કહીયો ખતકોજલાદીયા
 કહા આને દીજો ન ગએરકો કહા હમ બોલાયેગે શાખસે
 તુમે રસ્ક હો તોન આઓ તુમ યે કહેકે હમકો ઉદા દીયા
 અગર ઉનસે ઇત્ના ન મીલતા તુ કબી હોતામુજસે તુન્દખુ
 જો મંએ કહેતા હું કીસીબાતકુતો યે કહેતેહોહમેકયા દીયા

ગઝલ હકીર.

વો ખદા હુવા ખુતે બેવદા મુજેહ શીક હયે મેહી રોઝ શખ
 હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ
 મેરી જલ્દ ખબર લે તુમ હેજાંખીગમે હીજરશે તેરે નાઝની
 મંએ હુ જાંબલખ મએ હુ જાંબલખ, મંએ હું

જા બદલ મંએ હું જા બલખ

ન હુઠ્ઠી મુજસે કોઈ ખતા હુવા હીસલીએ વો સનમ ખરા
 ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ ન ખુલા સખખ
 હુવા મુજસે મેરા બુલ્લ સનમ ચે ખીઆલ હયે મુજહે દમખદમ
 વો મીલેગાકબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ
 મીલે મુજસે મેરા વો દીલરખા મેરી હએ ખુદાસે ચે ખસ્તેગ
 ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ ચેહી રોઝો રખ
 મુજહે બઝમમે જો ખુલાઈએ તો રહીયકો ન ખેલાઈએ
 વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ
 ચે મેરી ખુદાસે આરઝુ વો ગમે રન્નમે હો મેરે છડ
 મુજેહ હોતરખ મુજેહ હોતરખ, મુજેહ હોતરખ મુજેહ હોતરખ
 મુજેહ સાકીયાતુ પીલાદે મએ, વો મુજેહ જગરમે જો આગ હયે
 મએ હું તીરના લખ, મએ હું તીરનાલખ મએ હું તીરનાલખ મએ
 હું તીરનાલખ,

મુજેહ ખઓર રોઝે જઝા નહી, કે મેરે શરી હએ ખીલયકી
 વો શહે અરખ, વો શહે અરખ વો શહે અરખ, વો શહે અરખ

ગઝલ લતાફત

આફતકે પેંચ ચાર બલાકા બહાના હએ
 દત્તે હયે મારે જુલ્દ કઝાકા બહાના હએ
 કુચેમે ઉરકે હમ આમાદન જાકે ગીરપડે
 મતલબબી ઓર લગઝરી પાકા બહાના હએ
 મેહેદી લગાકે દેખ રહેં હએ વો અપને હાત
 તારીફ કર રહેં હયે દુઆકા બહાના હએ.
 બંદવાએ ખુત નાહકે આશકને ઉતકે હાત
 પાઇસઝા ખીજલ હએ હીનાકા બહાના હએ
 ખોલા વો બદગુમા મેરે મરનેકી મુનકે હાલ
 ચેક ચેબી તર્કે છરક વફાકા બહાના હએ
 નઝરોમે નીચે નીચે વો શરમાએ જાતે હયે
 આતા હયે માહે વસ્લ હયાકા બહાના હએ
 તોખાહ જો ઉન્સે તોડે તો અયે મએ કશો ચલો
 હીલા બહારકા હએ ઘટાકા બહાના હએ
 મન્જુર હયે કે હો મેરા શમએ મઝારે ગુલ
 જાહેર મે આસમાંકો હવાહા બહાના હએ
 હએ નીદમે વો ચાર લતાફત ઉતર નકાખ

કર દીરે હુસ્તકી કે હવાકા બહાના હએ
ગઝલ કોકબ.

પ્રીરતા હયે અબ જો વો મુતે પુરદન અલગ અલગ
રહેતા હયે મુન્સેબી દીલે ફુશમન અલગ અલગ
કાલીલને પુરકે પુરકે કીયામા જો તન મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાવે દો મદદન અલગ અલગ
કાબુલીમે નહી મેરે આતા હઝાર હએફ
પહેલુમેબી હએ અબ દીલે ફુશમન અલગ અલગ
યેક રોઝ જનલેગી મેરી તુકં ચશમે મસ્ત
રહેતી હયે લાતમે જોયે રહેઝન અલગ અલગ
કોકબ મીલે નીશાન ન સૈયાદકો મેરા
ઇસ વાસ્તે બનાવે હએ મસકન અલગ અલગ

ગઝલ મોઅલ્લફ.

હીજરમે લાગીર હુવા હું નાલઓ ઝારી હયે અબ
કોઇ દમકો હું યહાં આ સખ્ત દુસ્વારી હયે અબ
તુજખીના આતા નહી દલકો કરાર યેકદમ ઝરા
અએ મેરે રસ્કે મસીહા યેહી ખીમારી હએ અબ
નરગાસી આંખોકા તેરે જખ્મસે સાયા હોગયા
જાએ અરક આંખોસે અપની તો લહુ જારી હયે
દીલ મીસાલે માર ખાતા હયે મેરે સીનેમે પેચ
દામ ખુનેકાંસે તુમારે સખત લાચારી હયે અબ
અએ સનમ મુમતાઝકો સુરત દીખા મુમતાઝ કર
દદં ગમ ફરકતકા ઉદનએ તો યે બારી હયે અબ

ગઝલ મોઅલ્લફ.

વાઘજ કે મએ ઝરર દરનેસે દરમયા
બમે શરાબ લાયેબી સાફી ફીશર ગયા
ખુલખુલ કહાં બહાર કંહા ખાગમાં કંહા
વો દીન ગુઝર ગયે વો ઝમાના ગુઝર ગયા
કુઠોંકો ખાદશાહ કહું અએ સનમ તુજેહ
યે હાલ હયે કે ખાત કહી ઝોર મુકર ગયા
અએસે કદનપૂ કાઆ પસંદ આ ગર્હ હમે
જો મારે મારે મારે મારે મારે મારે

ફોર સચેર લાલા ઝરકો હમ અચે સખા ચલે
આઈ બહાર દાગ જનુ ફોર ઉભર ગયા

હીસા ચઉદવાં.

ગઝલ શાદ.

ન હીંદુઓમે ન હું મુસલમાન કાફીરોમે ન અહેલે હીંકા
પુરા હો ઇસ ઇસ્કકા ઇલાહી નવાર હદમે રહા કહીકા
કયા કીયા તુનેહ કીખ્ત કાલીલ હુવા હુવા ખુન મુજ હઝીકા
અરે ગરેબાં ન કોઇ પકડે લહુ તો ધો જેઓ આરતાંકા
અલીસે સુન સુનકે ઝુમે ખુબાં કલેજ હાતો ઉછલ રહા હયે
હુવા તો હું મંચે ખુતોંકા બંદા ખુદા નીમહબા દીલ હઝીકા
જગર હયે એલતા તપે દરેકે દહનસે શોઅયે નીકલ રહેં હંચે
ખુજાઓ અસ્કોં લગીકો દીલકી શરર ગીરા આહે આતશીકા
એ અર્જ હયે શાદ મુતસદોંસે ગઝલ હયે ઉરશે કહી હયે પુર દદ
કીયા હયે નાસીખતે આસ્માંસે ખુશંદ રત્યા ગો ઇસ ઝમીકા

ગઝલ બે ખુદ.

લુત્ફ નઓ પાચે મેરી ખાકમે બરબાદીમે
કબી હિસ દસ્તમે પોહોચે કબી ઉસ વાદીમે
હમ અદદ નામકે કમું મુજકો મીલે સીકચે દાગ
ખીસ્તરદર ખીસ્તકા સુનતેયે અસર હાદીમે
નહી ખેવજહ કહે આપકી તેવર અચે જાં
આજ મુંહ દેખા હયે આઇનચે ફઝોલાદીમે
જસ્તે વરસતકી જો ઈએરી કહં સાફીકો તલબ
રકકેકે બદલે ખતે જામ લીખું શાદીમે
કયા જો એક વારમે સદતનસે કયા મુમકીન
કુચ તો ઉબદ કરે આપબી જલ્લાદીમે
મુરગ દીલ રહેમે ઉરકે ન ફસે કયા મુમકીન
કે ઉકટકે વો લીઆ કરતે હયે સૈયાદીમે
કયા ફકત કાફમે હયે હુસ્નકા ચરચા અચે જાં
સુરચે જાન હયે તરી શાન પરી ઝાદીમે

ગઝલ મોજીદ.

જુબીશો વકત રકસમેગારી કલાઇયાં
હો નીનચે લગાતે હયે ઉનકી કલાઇયાં
હો હાતકા જાજ અલી હો જાચે દીસમેરા
હાલીસે ગર લગાલું તુમહારી કલઇયાં

દો આજ્ઞાઓ ઉનકો કહું જનકો દો સેહેર
રંગી હતેલીમાં હયે તો ગોરી કલાઇયાં
નખએમી છુટ જાએ ફકડ જાએ ઉનકા દમ
દસ્તે ફવા ભુલંદ હએ મોજાદે દેરસે
દીખલાદે ઉસ સનમકી ઇલાહી કલાઇયાં

ગઝલ ઝફર,

જલાયા અખત કરકે આપ હમને આહેં સોઝાંકો
જીભરકો સીનેકો મહેલુકો દીલકો જીસ્મકો બાંકો

હમેશા કુન્જે તન્હાઇમે હમ મોનીસ સમજતે હયે
આલમકો માસકો હસરતકો તન્હાઇકો હીરમાકો
જગા કીસ કીસકો હું દીલમે તેરે હાનોંસે અએ કાતીલ
કટારીકો છુરીકો બાંકકો ખન્જરકો પએકાકો
નહો જળ તુલી અએ સાકી બલા શીરકયા કરે કાઇ
હવાકો અબકો ગુલકો અમનકો સહેને ખોસ્તાંકો
નહી કુલ કુલ સદા દેતા હએ શીશા દમખદમ સાકી
સુખકો મએકો ખુશકો મએકદેકો મએ પરસ્તાકો
તુમારે લમો દંદાને કીયા બેકદ્ર આલમમે
ગોહરકો લાલકો મોતીકો ઝોર હીરેકો મીરજાકો
ખતાયા અએ ઝફરે ખાલીકને કળ ઇન્સાનસે બહેતર
મલકકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાકો

ગઝલ હસનઅલી શુબહદીન,

કરાર દમકો નહી વો બેકરાર હું મએ
તપાં હએ દીલ શમે દુરકતસે હમ કીનાર હું મએ
જંહામે દર્દ જુદાઇકા ખાક હોવે ઇલાજ
મસીહ ચર્પ પે ખાલા યે અર્જ દરાઝ હું મએ
હઝાર આને કે વાઅદે વશ ન એક હુવા
તુમારે જુકકે સદકે હું મએ નીસાર હું મએ
જો લી હએ તેગે સીતમ હાતમે ઇધર આએ
તુમહારા આ કે જાં બાઝ જાનહાર હું મએ
બોલાલો રોઝએ પુર તુરપર હસનકો હુસેન
નહી હએહીદમે આરામ બેકરાર હું મએ

ગઝલ અમીર,

તેગ જલ્લાદકો અરમાનસે હમદેખતે હએ
મોતકો અપની અજળ શાનસે હમ દેખતે હએ

ઝીરે અજારપે હએ મુઠ લાલ હએ ચીતવન હએ ચડી
 આજ ઉનહિ ઝોરહી સામાનસે હમ દેખતે હએ
 ખાર ખાર આતી હએ ઝુમ્મ ઉસ રૂએ રાશનકી તરફ
 રખત કાશીરકો મુસલમાનસે હમ દેખતે હએ
 હો ગયા મેલ કુચ આપસમે કે અપ્પુ ગએરાંકે.
 ઝુકકે મીલતે તેરે દરખારનસે હમ દેખતે હએ
 કુચ તુમીસે નહી કાવસ હએ હસીનોકો અમીર
 છોડ પરીયોકો ઇન્સાનસેહર હમ દેખતે હએ

ગઝલ દાગ.

ખુતાને માહવડી ઊજડી જીમ-ઝીલમે રહેતે હએ
 કે જીસકી જાન જાતી હએ ઉસીકે દીલમે રહેતે હએ
 મહોબ્બમે મઝાહ હએ છેડકા લેકીન મઝેકી હો
 હઝારો લુત્ર હરએકે શીકવએ ખાતલમે રહેતે હએ
 ખુતોંકો મહેરમે ઇસરાને દીયા યારમે
 કે યે કાફીર હરએકે ખીલવત સરાયે દીલમે રહેતે હએ
 હમે દુસ્વાર જીના ઝોર કાલ કરનેસે,
 બડી મુશકીલમે રખતે હો બડી મુશકીલમે રહેતે હએ
 કોઇ નામે નશાં પુછે તો અએ કાસીદ ખતાદેના
 તખાલુસ દાગ હએ વો આશકોંકે દીલકે રહેતે હએ

ગઝલ મોઅદ્દલફ.

ગઝલ હએ અ કે વો ગલફ મેરે દરપસે છટ જાયે
 નકયુ કર દીલમેરા સીનેમે યે સુન કરકે ફટજાયે
 દરખશાં કરા યુરા હો જહાંમે મેહરે રખશાં સા
 નકાબ ઉસ રસ્કે ખુરકે રખસે ગર કરરા ઉલટ જાયે
 કહા હએ તાબ નાખને પાકી અગર તેરે મુકાબીલ હો
 મહે નએકી તરસે ચોદ વીકા ચાંદ ધટ જા
 કરે સહેરા નાવરદી હમરાહ કીરકી તાકલ હએ
 કે ચલતે ચલતે મજનુકાબી દીલ સીનેમે ફટ જાયે
 યે સએલે અરક હએ મુમતાઝ મા કહેરે ઇલાહી હએ
 કબી દરયાસા બડ જાયે કબી કતરાસા ધટ જાયે

હી સા પંદરવાં.

સુઝર ઝફર.

પર ન દોઝોગો યેલી કસમ દે દેગે હમ.
 કારે રોગનકા કરેગે અશક દીલકી આગપર
 ઝોર લગીરડ જો છીટા અશમે નમ દે દેગે હમ
 મુંહ ન મોડેગે તેરે તેગે સીતમસે દેખના
 સર તલકલી મશકરે અએ પુરસીતમ દે દેગે હમ
 ગર કહો દોગેકમા તુગી મા દમે રખસત મુજેહ
 હસકે કહેતે હએ કે કુચ દ દેગે હમ
 મેલી થા તકદીરમે લીખા કે અએ નઓખત તુજહે
 મું દીલોળા દીનો મર્મા ચકકલમ દે દેગે હમ
 જનતે હયે અ પસાદમ બાજ જળ્યાઝકો તુમ
 દમહી સમજે જાએગે જબ અપના દમ દે દેગે હમ
 સબ તીકલ જાએગી અએ કાતીલ હમારી હસરતે
 જબ તડપકર દમ તેરે ઝેરે કદમ દે દેગે હમ
 ઝાહીદે બેગઝકો હોગી ન કેશીઅ નરીબ
 કંદા હયે દીલકે નગીનેપર હમારે નામ દોસ્ત
 અએ ઝફર કુંકર કીરીયા યે રકમ દે દેગે હમ
 ગઝલ સુનીસ.

દીન શીરે ફરવે બહારીકે હયે આને વાલે
 કહેદો હુસીઆર રહે દસ્તકે જાને વાલે
 સીતમ ઝોર જઝોર રહે દીવાને હમારે કયા કયા
 તુમ સમાગત રહો આશકકે જવાને વાલે
 ખેચ પર ખેચ લમેગે તો બીગડ બયેગા
 હાત રોકો રહો અએ બાલ બનાને વાલે
 સીતમ હયે તીદે ઝો દાનીસ્ત ધપર તો દેમો
 કઓન હો ગએસે તુમ આંખ લગને વાલે
 ઇના કયેરાવ કે જબતક મેરા કાતીલ આએ
 કહેદો જલદી ન કરે લાલ દપાને વાલે
 સાજ કહેતે હયે મેરી કબજે આને વાલે
 બાક હો જાતે હયે મું દીલકે લગાને વાલે
 ગયેર લાકઝમે અગર ઉસ્કો અજબ કયા મોનીસ
 આગ પાનીમે લગાતે હયે લાગાને વાલે

કુંકરી.

તેરા ચાર સુખહેદાર તુજહે કાહેલી કરી
 તુજહે કાહેલી કરીરે તુજહે કાહેલી કરી-તેરા
 નજબકે લશક મે મે રૂપે લાયે તીન

ધરણ ઘોડા બેઠામારા સરખર મારી જન-તેજ

કુમરી.

કંઠી દેખા હજો મારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાત સનમ-કંઠી
મેરે સનમકી પેહ હયે નીલાની, કાલી કાલી ખુદે ઝોર મોરાબલન. કંઠી
મેરા સનમકી કયા હયે નીલાની, મેડિકી તોપી ઉડાવે પતંગ-કંઠી.

કુમટા.

ઝો ખીરજ બસીયા બારેકે રમીયાં રોડા ન મેરી કમરીયાં
માઘ બાપકી હું બેરીરે દુલહારી હાથ છીઉ ન રસીયા—ઝો.
જળસે પડી મીરહાકે મંઝે પામે કામ દોષ બરાવે ગમરીયાં.
લેલા લગાએ પુલેલા લગાએ ઝોડે મસાલેકી ટોપીયા—ઝો.
કાલી કાલી ખુદેમે જીવ્ય મોરા લલચાએ તકતકમારે નજરીયા—ઝો.

ભયેરવી.

કુમત આવે સમ મતવાલા

એક હાથમે પરમકી બોતાલ દુનૌ હાથમે પીઆલા

દેખો દેખો સખી કંઠી લીપટ જાએ

હટ ન જાએ મોનાં મોતીચનકી માધા—કુમત.

દાદરા.

મેરી તેને નયનાને જાદુસે મારા

જાદુકી પુરીવા પડ પડ મારી કયા કરે બેદ બીચાર-મેરી.

બડી બડી અંખીયામે કજરા મોહાવે આશકસા દીરતા દીવાના.

કુમટા.

હું બેડેકી બસીયા તીરીયા હું રસીયા સુગસે રહું મે નગરીયા

ઈસરે શહેરકી કુવડ હયે નારી લાખન રૂપીઆ ખીગડીયા—હું.

દીલ મીલ પનીઆ પીલી ન જાને ટંગડી પસારે સજનીઆ

હમ રે શહેરકી સુગસ હજો નારી સુની ભુસીમે મુજરીયા

ખીસુ ઝોર કુટ પકાઉ ઝોર ખીલાઉદા દો બરલાઉ મગરીયા.

ગજલ મુનસફ

કબી સોયે તવો પહેલુમે આકે

મંઝા પાયા ન લગને દીલ લગાકે

કહા જળ મંઝોને મરતા હું તો ખોલ

બહેતરો મરગએ હયે દીલ લગાકે

ખતાઓ કીરકા હોગા ખુન નાહક

કંદા જાતે હો દીલબર પાન આકે

સખા ઉન્સે ઝરા ઘનના તો કહેના

ચેલી હયે રમ કયા સર્વે વશાર

ચે હાઝીર હયે શરોહીલી મદાબી

હમે આશક બતાએ આજમાકે
 તુમેક તો સચેર ગુલશન હો મુખારક
 હમે જોકે બીયાં બાંધી હવોકે
 રસે હો દામ કાકુલમે જો મુનસફ
 સીતમ ખેલ દિકાઓ આશનાકે

દાદરા ભેરવી.

દોનો દોસ્તોમે મેહદી લગાએ પરી નાગનસી ચોડી કમરપર પડી-દોનો
 આજળ જાની આજળ પીઆરે તેરે લીએ મંચે ચમનમે ખડી-નાગનસી
 બરવા ફરહત.

બાંધી રંગેલી હમેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર-આ
 ખેલાલી ખેચે અખેલીલી ખેચે ખેચે જોમનવાડી દાલી યાર
 ગોરે ગોરે હાથોમે કંગન કાતોમે ફુલોંકી બાલી યાર
 નયનોમે સચેનોમે જાડુ હયે ફરહત હાટોંચે પાનોડી લાલી યાર
 મુમ મુમ જાતી જોમન વાડી માતી છુનધુમ દેતી હયે ગાલીયાર બાખી
 હોરી મકસુદ.

રખ ખેલત પીઆરે મોહમ્મદસે અબ કયેસી રંગીલી હોરી તે-રખ.
 અંતરા.

નુર અફરકા રંગ બનાયો વહેદત કયેસર જોરી
 લાઇલાહકી બર પીચકારી ઇલલાહ રંગોરી-રખ.
 અન્વલ મા ખરક અલાહહેરી ખીલઅત હકને દીઓરી
 સર લઓલાકકી પાગ ખીરાજે સુખ ચુમકે લાલ કીયોરી.
 હુસ્નોહુસેન નચેન અન્નનાદે મુખ નુર અખીર મલોકી-રખ
 નાદે અલીકીકકરે મુલશીકાર દી અર્ધપર ધુમ મચોરી
 સલ્લે અલા ગાલત હમે હુરે બરબર કુમકુમ હોરી-રખ,
 કંહી જખરીલ કંહી મીકાઇલ કહમા દરદકી જોરી
 કહે મકસુદ હખીએ ખુદા હયે નોચા આજ બનોરી
 અક મલતો લકુન નજર લેકર કાતીદ મકસુદ મીલોરી-રખ.

મલાર-તાલી-લીલાન્તા.

કરક કંગનવા મોરી કાંદે કલાઈ
 મુનો લંગરવા મંચે ગરી દુબી
 તોહકા મોરી બેયાં પડક લંગરવા કાંદે કલાઈ
 ગરજ ગરજ બહરીઆં મુદાં માંજો
 દોહાર પડત મોરી અખીરા લગાઈ
 મરવા ગાએ હમેરી ખતીયા માગલે-કરક કંગનવા

મેહદી-તુરાબ.

લાલ હયે બનકી સે આવ મેહદી અરલાલ બનેકી સે આવ મેહદી
અંતરા.

ચોર ચોર નયા રંગ પહેતા તાપર ઝોર રચાઓ મેહદી-લાલ
ઘંગલી પકડ કંઠી પોહોચા ન પકડો ઝોર સે સારી લગાઓ મેહદી.
બનકે રંગીસે છપીસેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેહદી.

સોહરા-ધુન-દેસ.

મેરે બનેકા આજ પુંદકે લાઇ-સહેરા ભારી માલન
મેલા ચંબેલી જોઈ મોગરાનીચે ગુલાબ
ઝોર ઉપર ચંપા કેતગી નરંગીસ હરગુન ગુંધા બકડે તેને બલહારી
માલન-લાઇ

શાહના.

દેખો બનેકો મુખારક બાકી-દેખો બનેકો મુખારક બાકી
અંતરા.

બનીકો સોના પાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કા
મન બાયા બતડા-દેખો.

આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કચુ ન કહે મુસરારકે સારે હયે શરમેલા લબયા બનડા-દેખો.

સરજ સારીકી ખાએકી ગારી રસભરી રસસું રસાયા બનડા
કચતો બનીને કીયા હયે ટોના ખીન દેખે જો લુભાયા બનડા-દે.

દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા બલા બન આયા બનડા-દેખો.

લાવણી.

મેરા માહલેકા એક તુ હયે તેરા તુર અંયા હરસુ હયે
તુહી કાલીબ તુહી જાં હયે તુહી રીન તુહી ઈર્ના હયે
તુહી બેદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહામે શાં હયે
ઇજાદ ખલાયેક તુ હયે ઝોર સબપર કાયક તુ હયે
ઇરમે ફરક નહી સરે મુહયે-મેરે.

લાવણી.

દીલ ધીન લીયા હયે ચાર હમારા તુને
મે મઆત અરે કયું દગાસે મારા તુને
જતી નીરખી નઝરસે કીયા ઈશારા તુને
ગોયા મારા જગરપર તેગ દો ધારા તુને
કીયા પુરા ન ચે અરમાન હમારા તુને
મુજહે આશક ન કહેકે આન પુમારા તુને
મેરા કરકે કાતીલ ખુન ગવારા તુને
મે મઆત અરે કયું દગાસે મારા તુને
કયું તેતુ અરે આયકો જલા રખ્યા હયે.

કયું તુને સીતમ યે વાર રવા રખ્યા હયે
 કયું તુને ખુલ્લો જન તુને ખના રખ્યા હયે
 કયું તુને હમારે દીલકો દસા રખ્યા હયે,
 કયું પરીકો હયે શીશેમે ઉતારા તુને
 જે મજોત અરે કયું દગામે મારા તુને
 મુખારકખાદ.

બોલા ખનડા ખતી નાદાન મુખારક હોવે
 શાદીએ વરલકા સામાન મુખારક હોવે
 કયાહી તનજેબ હયે જમા વજલાવ કંગન
 આર સહરેકી નખ શાન મુખારક હો ખતી ખનડેકો
 આર હમે કપેના યે હરઆન મુખારક હોવે
 બાદશાદીકે ખુદા ચેક પીસર દે ધરકો
 આર ચડના ઉસે પરવાન મુખારક હોવે.

સહેરા.

ઉસ બનેકે જો અંધા આજ હયે સીરપર સહેરા
 તુરસે હોવે ન કીસ તરહ મુનવર સહેરા
 કયું ન ખુશખુશે મોઅતર દાલે મહેશીલ હોવે
 ધતિર જન્નતસે ખસાયા હયે સરાસર સહેરા
 દુલ ખનડીકે ખીલે મુન્યએ દીલ દુલહાકા
 હુરે શીરદોસસે લાખજે ખનાકર સહેરા
 મુંહ ન શીર શર્મસે દીખલાએ કમર મેહશીલમે
 રખાકો યે દુલાહ દીખાએ જો ઉઠાકર સહેરા
 આકે જન્નતસે અબી દેવે મુખારક બાદી,
 દેખે રીંદવા જો તેરા અયે મહે અનવર સહેરા

અંતરા.

દેલત પવન સંનના ના ના ના ના ના ના
 તાલ મુંજત ધુધર હંદ ના ના ના ના ના ના
 બોલે પાંચેનકી પએજન ખન ના ના ના ના ના ના
 જળ બાળે તાલ મોરારીક—ખએરનીઆ

અંતરા.

ખનસી ધુન મુન રાગ ધન્દર
 મોહે મુદ ખુદ બીસરી પત્થારીકી
 પંચી ઉડ ન સકે ગવેચરન સકે
 મુન ધુન મોરડને લીધારીકી—ખએરનીઆ

ગઝલ પ્રીતઝ

એક ફક્ત મૈલી નહીં આહતે વાલા તેરા
 છસને પેદા કીયા વો ખુદશી હૈ સદા તેરા
 હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યુ બોલે
 અબ તો દેખેએ તકપનેકા તમાશા તેરા
 અખમ પર મેરે નમક છીડકા બબ્બએ પાની
 અબતો ઠંડા હુવા કાલીલ એ કલેજ તેરા
 કીયા આંખોને શીતમ જાળે પડી ઉસ્પે નીઝાર
 નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
 ઉમ્ર બર સીજદેસે સરઘાના ઉઠાવુંગા કબી
 હાત લગ જાયે અગર નકશે કહેપા તેરા
 મે હૈ ઉમીદ રાખો રોઝ દીલે મીરઝાકી
 તજઆકે વક્ત જ્યાં પર રેહ કલમા તેરા

ગઝલ કાદરી

અયે મેરે ખાન પીયારે લે ખબર
 દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
 હો રહા હું ધરિક મે તેરે અક્ષીર
 અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
 દો જહાંમે બાદશાહી હે તેરી
 મોસ આઝનકે ફુલારે લે ખબર
 અલીશ હીરશ તક તેરી હયે ધુમ
 અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
 સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
 અએ ખાલી હાસમ કે પ્યારે ખબર
 અપને હાથોશ પીલાતો મએ મુઝે
 સામીએ કાસરકે પ્યારે લે ખબર
 આ પલ હર પર તેરે કાદર મીમાં
 ખવાન ઉસ્માં કે પ્યારે લે ખબર

